

Čís. 4201.

O nároku na uznání práva vlastnického ku vzorku, zapsanému v rejstřík obchodní a živnostenské komory, jímž vlastně má se čeliti zásahu do práva ke vzorku, jest rozhodovati úřadům správním.

(Rozh. ze dne 1. října 1924, R I 777/24.)

Proti žalobě, domáhající se jednak uznání, že žalujícímu spolku přísluší výhradné vlastnické právo ku vzorku, představujícímu hasičský odznak a zapsanému v rejstřík u obchodní a živnostenské komory, jednak, by žalovaná byla uznána povinnou, zdržeti se zásahu v práva, příslušející žalobci ku vzorku, — namítla žalovaná firma (výrobna odznaků) nepřipustnost pořadu práva. Soud první stolice námitce vyhověl a žalobu odmítl, rekursní soud zamítl námitku nepřipustnosti pořadu práva.

Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu.

Důvody:

Žalobní žádost zní v odstavci prvním na uznání, že žalující straně přísluší výhradné právo vlastnické ke vzorku, představujícímu hasičský odznak a zapsanému v rejstřík u obchodní a živnostenské komory, takže se zdá na první pohled, že žalobci jde skutečně jen o uznání vlastnictví ke vzorku podle §§ 8 a 19 poslední věty patentu ze dne 7. prosince 1858, čís. 237 ř. zák. Avšak, jak je patrné ze skutkového děje žalobního, žalobce shledává ohrožení svého vlastnického práva k vzorku v tom, že žalovaná firma dala si jako svůj vzorek zapsati a vyrábí podle něho odznaky na první pohled nejen podobné, nýbrž téměř totožné, přes to však rozdílné, tudíž že n a p o d o b u j e odznak zapsaný pro žalobce, v čem lze shledati jedině zásah do práva ke vzorku příslušejícího žalobci podle §u 12 pat. Tomu nasvědčuje i druhý odstavec žalobní prosby, podle něhož se má žalovaná strana zdržeti každého zásahu v práva příslušející žalobci k tomuto vzorku. Nejde tudíž o sporné vlastnictví k jednomu a témuž vzorku, nýbrž o rozhodnutí o tom, zda žalovaná strana užívá vzorku, jenž je napodobeninou vzorku zapsaného pro žalobce, neupírajíc mu jinak práva užívati vzorku toho. Rozhodnutí o tom přísluší podle §u 19 pat. úřadům správním, čemuž nasvědčuje i § 22 pat., podle něhož dojde k důkazu znaleckému za účelem srovnání obou vzorků, kterýž důkaz provede správní úřad vytčený v §u 19 pat., ne však soud.

Čís. 4202.

Zrušil-li odvolací soud, nevysloviv právního názoru, rozsudek prvního soudu pouze pro nedostatečnost řízení v první stolici a vyhradil pravomoc, nelze dovolacímu soudu projevití právní názor, vůlí odvolací soud.

(Rozh. ze dne 1. října 1924, R I 779/24.)

Procesní soud první stolice uznal podle žaloby, odvolací soud zrušil napadený rozsudek a nařídil prvému soudu, by, vyčkáje pravomoci, dále ve věci jednal a ji znovu rozhodl.

Nejvyšší soud nevyhověl rekursu ani té ani oné strany.

Důvody:

Odvolací soud, ač vyhradil právní moc zrušovacímu usnesení, nevyslovil právního názoru. Jak z odůvodnění napadeného usnesení je patrné, stalo se tak proto, že odvolací soud nemohl utvořit si právní názor na věc na základě skutkového stavu, zjištěného soudem první stolice, ježto pokládal jej za nedostatečný. Jen z tohoto důvodu zrušil rozsudek a nařídil doplnění řízení. Za tohoto stavu věci není Nejvyšší soud povolán, by mimo případ §§ 510 a 511 c. ř. s. vyslovil právní názor, vížící odvolací soud, a rozhodl jediné o tom, zda má být provedeno doplnění, jež odvolací soud pokládal za nutné k vlastnímu skutkovému i právnímu posouzení věci. Nejvyšší soud, jenž má rozhodnouti o správnosti právního posouzení věci odvolacím soudem, nemůže přimět odvolací soud, by rozhodl ve věci, již pokládá sám za nedostatečně probranou a řádně neosvětlenou. Nezbyvá tudíž Nejvyššímu soudu jiného, než potvrdit napadené usnesení, aniž by se pustil v úvahu, zda postačil k rozhodnutí sporu skutkový přednes stran, obsažený jen v přípravných podáních a předložených dopisech.

Čís. 4203.

Firemní dodatek »doktor« lze připustiti jen tehdy, nabyla-li ho osoba, jejíž jméno jest součástíkou firmy, na některé tuzemské vysoké škole, neb byl-li její titul doktorský, dosažený v cizině, nostrifikován.

(Rozh. ze dne 1. října 1924, R I 790/24.)

Žádost Hermanna L-a, společníka a jednatele společnosti s r. o., by povolen byl zápis změny ve znamení firmy slovy: »Dr. Hermann L.« místo »Hermann L.«, byla rejstříkovým soudem zamítnuta, ježto žadatel nabyt hodnosti doktora v cizině. Rekursní soud napadené usnesení potvrdil.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Uvádí-li stěžovatel, že není závady, by nepoužíval titulu doktora, získaného na cizozemské universitě, proto že nehodlá z tohoto důvodu vykonávati jiná práva, nutno poukázati k tomu, že již užívání onoho titulu samo jest právem, vyplývajícím z jeho propůjčení a že tedy již proto třeba nostrifikace, chce-li stěžovatel v tuzemsku onoho titulu užívati. Dle ústavní listiny jest přípustno udílení v Československé republice tituly jen pokud označují úřad neb povolání, což však se netýká hodností akademických. Pokud tedy nebyl zdejšímu státnímu ob-